

Associació d'Amics UAB

Butlletí informatiu

maig del 2005

núm. 5

Borsa de treball per a professionals graduats amb experiència

L'Associació d'Amics de la Universitat Autònoma de Barcelona crea un nou servei, la Borsa de treball per a professionals graduats amb una experiència professional mínima de tres anys. Aquest servei esdevindrà operatiu aquest mes de maig.

Els destinataris del servei són professionals que volen canviar de feina i pretenen millorar la seva situació professional. Aquest projecte posa a disposició dels exalumnes i de les empreses i entitats associades, i d'aquelles que tenen relació amb la UAB, un servei que facilita, amb garanties, la mobilitat laboral.

Els exalumnes que vulguin gaudir d'aquest servei només han d'inscriure-s'hi a través de la pàgina web, sempre que siguin socis de l'Associació d'Amics, o prèvia inscripció a l'entitat.

Les empreses que no siguin sòcies i que estiguin interessades a fer-ne ús tindran la possibilitat d'inserir-hi dues ofertes gratuïtes com a prova. Si un cop comprovada l'eficàcia del servei desitgen fer-se'n sòcies gaudiran de la Borsa de treball gratuïtament.

Un nou servei per facilitar la mobilitat laboral dels exalumnes de la UAB i per cobrir llocs de treball específics de les empreses

El servei de Borsa de treball tindrà un tauler virtual específic, dins del lloc web de l'Associació d'Amics, www.amicsuab.es, on es podran penjar i consultar ofertes realitzades per un ampli grup d'empreses i d'entitats usuàries.

Els objectius d'aquesta borsa de treball són oferir una tasca de qualitat, ajudar a definir amb la màxima exhaustivitat el perfil del candidat que l'empresa reclama i, alhora, mantenir un alt nivell de confidencialitat en el procés de cerca d'ocupació.

Sumari: Nova Borsa de treball per a professionals. Qüestionari a Isabel-Clara Simó. Tertúlia de Sandro Rosell. Creació de la xarxa d'associacions d'antics alumnes. Conveni de l'Associació d'Amics i el BBVA. Nova pàgina web de l'Associació d'Amics.

Novetats: Científics de la UAB desenvolupen un nou analitzador de DNA més ràpid i miniaturitzat. Conferència de David Vegara, secretari d'Estat d'Economia.

Notícies i Activitats

UAB i Associació d'Amics

Es crea la xarxa d'associacions d'amics i antics alumnes d'universitats públiques catalanes

La Xarxa aglutina les associacions d'antics alumnes de totes les universitats públiques catalanes: les de la UAB, la UB, la Rovira i Virgili, la Pompeu Fabra, la UOC, la Politècnica de Catalunya i la UdG.

Entre els objectius de la Xarxa cal destacar afavorir la utilització de serveis comuns, mitjançant la creació de la figura de soci temporal, per a millorar el benefici de l'associat que pertany a alguna de les entitats de la Xarxa, pel que fa a la utilització, per part d'ell, dels serveis de la resta.

Sergi Belbel, nou director artístic del TNC a partir de 2006

Sergi Belbel substituirà l'actual director artístic del Teatre Nacional de Catalunya (TNC), Domènec Reixac, a partir de la temporada 2006/2007. Belbel ha estat membre del consell d'assessorament artístic del TNC des del 1998 i coordinador del Projecte T6 de creació textual contemporània del TNC. Belbel, conegut dramaturg (*Carícies*, *El temps de Planck*, *Sóc lletja*, *Forasters*) va ser membre fundador de l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona. Va participar en una tertúlia organitzada per l'Associació d'Amics UAB i dirigida a tota la comunitat universitària, amb el títol «Creació, producció i recepció teatrals».

Foto © Pilar Aymerich

Sandro Rosell, vicepresident esportiu del FC Barcelona, en una tertúlia al campus

El vicepresident esportiu del FC Barcelona explica a la comunitat universitària la seva professió. La tertúlia, que duu com a títol «Tots correm la nostra maratón», se celebra el dia 12 de maig, a les 18h., a la sala d'actes de l'Edifici Rectorat.

Francesc Muñoz, professor de Geografia de la UAB, guanya el Premi Victoriano Muñoz Oms

Francesc Muñoz Ramírez, professor del departament de Geografia, i autor de la tesi *Urbanització: la província residencial de baixa densitat a la província de Barcelona, 1985-2001*, ha guanyat el Premi Victoriano Muñoz Oms sobre valors en enginyeria, per a tesis defensades el curs 2003-2004.

Francesc Muñoz va presentar les seves investigacions en una tertúlia al Campus organitzada per l'Associació d'Amics que duia el mateix títol de la tesi: «Urbanització».

L'Associació d'Amics i el BBVA signen un acord de col·laboració

El passat mes de març es va signar un conveni de col·laboració entre l'Associació d'Amics UAB i el BBVA. Aquest acord s'emmarca dins la tasca de l'Associació d'aconseguir els millors avantatges per a tots els seus associats. Gràcies a ell BBVA posa a disposició dels socis un ampli ventall de productes i serveis financers especialitzats i en condicions preferents, que els ajudaran a l'hora de desenvolupar la seva tasca professional o per portar a terme els seus projectes personals. Podeu consultar aquesta oferta a la pàgina web de l'Associació d'Amics i en qualsevol de les oficines BBVA. La col·laboració del BBVA contribuirà, en part, a dur a terme el desenvolupament de la Borsa de treball per a professionals graduats amb experiència, que és una de les prioritats de l'Associació.

Investigadors de la UAB desenvolupen un nou analitzador de DNA més ràpid i miniaturitzat

Els investigadors Salvador Alegret, Manuel del Valle i Maria Isabel Pividori, del Grup de Sensors i Biosensors del Departament de Química de la UAB, han desenvolupat uns nous sensors miniaturitzats per a l'anàlisi de DNA. Els sensors tenen la grandària i el gruix d'una ungla, i redueixen el temps d'identificació de les cadenes de DNA a solament uns minuts o unes poques hores, en funció de cada cas. El dispositiu portàtil permetrà fer ràpidament proves de paternitat, identificar infeccions bacterianes i detectar la presència de transgènics. El cost i la difusió d'aquests sensors podria comparar-se als de les proves d'embaràs que hi ha a les farmàcies.

UABDIVULGA

Converses amb els nostres amics. Resum de la conferència al grup Claris (28-10-2004)

David Vegara, secretari d'Estat d'economia

*Situació actual de l'economia espanyola i perspectives***L'economia mundial continua immersa dins d'un procés de recuperació.**

El creixement previst per al conjunt de l'any, d'acord amb la Comissió Europea, se situa en un 5%. Aquesta xifra no només és superior a la prevista per a la primavera, sinó que és la més important en gairebé tres dècades. Una part dels problemes de l'actual cotització del cru estan òbviament relacionats amb la Xina, però això pot ser un avantatge. Els preus del cru són tan alts perquè l'economia xinesa va endavant, i això representa un motor per a l'economia mundial. Aquest increment del preu del cru afecta negativament el creixement de l'economia espanyola. El segon risc que pot afectar l'economia mundial és el risc d'una correcció ràpida i contundent del dèficit per compte corrent nord-americà. És un risc que existeix, però crec que no es donen les condicions perquè passi ara.

Dins d'aquest esquema, l'economia espanyola, si més no durant els dos trimestres d'aquest any dels quals tenim informació, ha continuat creixent d'una forma més que raonable. Estem creixent en una taxa d'un 2,6% interanual.

Totes les revisions que hi ha hagut des del mes de juny, sobretot pel que fa al creixement de l'economia europea per a l'any 2005, han estat a l'alça.

L'economia espanyola ha tingut uns anys d'un comportament molt notable en termes de creixement. Hi ha tres elements que entenem que han donat un impuls a l'economia espanyola com segurament no tornarem a tenir, o almenys no de la mateixa manera.

El primer és la nostra entrada a la unió monetària europea. Les darreres devaluacions, i en particular la de l'any 95, ens va donar un tipus de canvi d'entrada a la Unió Econòmica i Monetària diguem-ne raonable per als nostres interessos.

El segon element d'impuls és la baixada que hem tingut dels tipus d'interès en els darrers anys. Passar d'hipoteques del 16% al 2% té els efectes que té. Però més important que la baixada del tipus d'interès ha estat el fet que aquesta baixada fos entesa com a permanent per part dels ciutadans. Això ha tingut uns efectes molts clars en el mercat immobiliari.

El tercer element d'impuls de l'economia espanyola han estat els fons estructurals i de cohesió. Aquests tres elements d'impuls de l'economia espanyola —tipus de canvi, tipus d'interès i fons de cohesió— són elements que s'esgoten.

Quina és la política econòmica que hem d'implementar i que nosaltres entenem que el país necessita? El primer aspecte és l'estabilitat macroeconòmica. El segon és l'impuls de la productivitat, que és fonamental perquè és el *driver* que condueix l'augment de la renda per càpita. Des d'una perspectiva macroeconòmica, en els últims vuit anys ha estat molt pobre. La productivitat permet dedicar recursos a les polítiques socials sense augmentar la pressió impositiva en l'economia. El tercer pilar de la política econòmica ha de ser la transparència i la millora del marc regulador.

El Govern ha de fer un esment molt particular en els tres elements que impulsen la productivitat des del sector públic: infraestructures, educació i inversió en recerca— desenvolupament i R+D.

Aquestes són les tres partides dels pressupostos del 2005 on es para una especial atenció. No hem donat la volta com un mitjó al pressupost anterior, no hi ha cap Govern que ho faci. Hem utilitzat el marge que teníem per treballar.

S'ha de fer una revisió des de la perspectiva de la defensa de la competència. Tenim una llei de defensa de la competència de l'any 1989, i des d'aleshores han passat moltes coses. S'ha de crear una autoritat de defensa de la competència absolutament independent, separant clarament les tasques judicials de la resta, i en un òrgan que no estigui subjecte al secretari d'Estat de torn.

Tota limitació de la competència que no estigui justificada per raons de servei públic s'ha d'anar suprimint.

Tenim una preocupació notable pel que fa a com apropar les noves tecnologies, el telèfon, etc., a la gent que està geogràficament lluny o que té altres problemes. En el camp dels mercats de factors, en el mercat de treball, estem intentant ser molt prudents. Hem obert unes meses de diàleg social amb els sindicats i les patronals sobre la base d'un acord.

Tenim una preocupació radicalment clara amb el tema de la productivitat i la temporalitat, entenent que la temporalitat és un tema que s'ha d'afrontar responsablement. No podem dir senzillament que com que no ens agrada ens la carreguem. Es contribueix a un bon clima empresarial que, fonamentalment, consisteix a donar seriositat a l'acció de govern. Als EUA quan un projecte empresarial fa fallida se'n preveu un altre. Aquí hi ha la percepció que quan un projecte empresarial no funciona és un fracàs. És una qüestió cultural que no és gens fàcil de canviar.

Al llarg del 2005 tenim previst impulsar un pla de foment empresarial

que limiti al màxim tots els obstacles a la creació i el manteniment de les empreses. Una cosa que estem començant a fer és estudiar amb tota seriositat l'efectivitat dels recursos de suport a les PIMES.

Hem fet un exercici que alguns han entès com una revenja, però senzillament es tractava de posar tota la informació sobre la taula, quins són els riscos que tenen els comptes públics de l'Estat i quines són les coses que no estaven correctament comptabilitzades.

Fer una llei d'estabilitat pressupostària o intentar arreglar les coses des de l'Estat quan la meitat de la despesa la tenen les comunitats autònomes no té cap sentit.

La xifra que com a català més m'ha xocat des que sóc a Madrid: de cada 100 euros que es gasta l'Administració pública espanyola, entesa com totes les administracions a Espanya, i descomptant els interessos (i és just de fer-ho), 30 són per a la seguretat social. Són les pensions de la gent, és com una caixa a part. 50 euros són comunitats autònomes i ajuntaments, i 20 és l'Estat. La realitat ha anat molt més enllà del què ens pensàvem. El cas és que les comunitats autònomes i els ajuntaments tenen una capacitat de despesa a Espanya que és de dues vegades i mitja la de l'Estat. La transparència de la informació des de l'activitat i des de la gestió d'allò públic ens sembla fonamental.

Qüestionari a Isabel-Clara Simó, periodista i escriptora

A la universitat, hi va aprendre alguna cosa més que coneixements per exercir una professió?

Sobretot, hi vaig trobar la manera d'aprendre, les eines per solventar qualsevol interrogant; el mètode per investigar; la manera de fer servir la bibliografia; l'ús que es pot fer de les respostes dels que ens han precedit; la forma de fer preguntes. No endebades la meua especialitat va ser la filosofia.

Què hi troba a faltar, a la universitat?

En aquella època (del 1960 al 1965) òbviament la llibertat, sobretot la llibertat de pensament. Ara, trobo a faltar el pensament crític –que no és el mateix que el pensament revoltat–, la diversificació dels coneixements i la possibilitat d'investigar sense haver d'emigrar.

Doni un consell professional a una persona amiga.

Paciència i constància. Fugir de la improvisació. Marcar-se metes a l'abast. Humilitat.

Què s'estima més, l'amistat dels homes o la de les dones?

L'amistat no té sexe. És la relació més lliure que existeix. Els amics no són crosses ni consultoris sentimentals. Són aquelles persones amb qui et trobes bé, amb qui és plaent compartir vivències i amb qui hi ha una complicitat intel·lectual. Tant se val que l'amic sigui un home o una dona.

Quin llibre aconsellaria, en aquests moments?

Aconsellaria el darrer llibre que he llegit: *La pianista*, de l'austriaca Elfriede Jelinek, la darrer premi Nobel. És excel·lent.

Quina és la base per generar situacions positives?

Ho ignoro.

Quin fóra el seu desig de felicitat?

És impossible, literalment impossible, la felicitat pròpia sense la felicitat dels qui ens envolten. No és una qüestió d'altruisme, sinó d'egoisme.

Què és el que la irrita més?

Un munt de coses: el moviment espasmòdic d'una cama, un soroll insistent, que m'empenyi una multitud, el menjar mal guisat o mal servit, els crits en els debats de televisió, etc. Però, per sobre de tot, el que més m'irrita és l'odiosa, insuportable, tediosa vanitat.

Què és el que li costa més de perdonar?

No crec massa en el perdó, més que quan és una mesura de supervivència (per exemple, perdonar el passat). En qualsevol cas, no hem de confondre perdonar i oblidar. Els actes feridors fereixen, excepte quan hi posem una gran dosi d'hipocresia; millor que no ens sentim ferits per actes insignificants o no mal intencionats.

Com defuig millor els maldecaps?

Els grans maldecaps, afrontant-los i parlant-ne. Els petits, fent una partida d'escacs, o de bitlles, o d'ordinador. O un solitari.

Quin és el seu somni com a ciutadana?

La independència dels Països Catalans.

Està contenta de ser columnista de l'Avui? Per què?

N'estic contentíssima, perquè em permet tenir una plataforma d'opinió. Perquè m'agrada molt escriure en general i el periodisme en particular. Perquè em permet expressar-me en la meua llengua. Perquè hi gaudeixo d'una enorme llibertat. Perquè és una manera excel·lent de saber-se en contacte amb els lectors.

La idea de futur la mobilitza?

Òbviament. El passat és per aprendre'n; el present, per gestionar-lo; el futur, per programar-lo.

Un nexa amb l'Autònoma
Un nexa amb la societat

Associació d'Amics UAB

Visita la nova web de l'Associació
www.amicsuab.com

Inscriu-t'hi
ja

